

Spomen

ALEKSANDAR KORAC (In memoriam)

Bio sam uveren da ćeš ti meni govoriti nad mojim odrom, međutim, anđeli su hteli drugačije.

Studirali smo u isto vreme, istih godina. Živeli smo u Studentskom gradu: on je svakog jutra odlazio iz Studentskog grada noseći ispod pazuha trubu, a ja dramska dela i po koju sablju. Pozdravljali smo se usput. Bio sam ubeden da studira muziku na Muzičkoj akademiji, a on je studirao čistu matematiku kod Kašanina. Ja sam studirao pozorišnu režiju kod Vjeka Afrića.

Ostavio je matematiku, iako je bio jedan od veoma retkih studenata koji je iz matematike, od profesora Kašanina, dobio čistu desetku, koju je, kako pričaju na matematičari, davao svake prestupne godine.

Talentovani, uspešni i uporni Aca Korać je polagano izgrađivao jedan poseban svet, novi svet ispletan od dečjih snova i pesmica, stvorio je svoju muzičku radionicu iz koje su letele najlepše pesme za decu. I one druge: od čiste, iskrene ljubavi, koje je tako divno pevala Lola Novaković.

U tom dečjem carstvu pesama i poezije ostvario je najveće svetske domete; njegove pesme objavio je UNESCO, a to je vrhunac lepote i uspešnosti.

Slučaj je hteo da se ponovo sretnemo, sada u Akademiji za pozorište, film, radio i televiziju, u Uskočkoj 2-a. Postao je naš student. Tada sam bio asistent i ponovo smo se zblížili. Već je bio poznat kompozitor. Prošao je sve faze od kompozitora do reditelja, izvođača, koordinatora brojnih muzičkih manifestacija. Bio je učesnik i pobednik mnogih muzičkih festivala u zemlji. Međutim, shvatio je da je savremeni kompozitor, posebno u našem svetu, osuđen na

građenje vlastitog organizacionog sistema u kome je morao da bude nosilac mnogih poslova: od komponovanja, do članstva u brojnim ocenjivačkim komisijama, do rukovođenja Savezom muzičkih umetnika Srbije, čiji je predsednik bio.

U tom složenom i teškom poslu muzičkog stvaraoca, interpretatora i menadžera, zatim snimatelja vlastitih muzičkih dela, glavnog producenta i šefa muzičkih redakcija – odlučio se za studije organizacije. Želeo je da se temeljnije upozna sa onom skrivenom tehnologijom rada i proizvodnje, koja bi trebalo da omogući više rezultate, i u kojoj se može planirati dva koraka dalje.

U stvari, kada je došao na naš Fakultet, već je znao više od svojih profesora, o organizaciji proizvodnje, produkciji i distribuciji rezultata na radiju. Uskoro je diplomirao. Zahvaljujući svom temeljitom znanju i iskustvima stečenim u praksi, bio je pozvan da bude saradnik na predmetu Organizacija radio delatnosti. Primljen je kao predavač. Zahvaljujući svom radu brzo je napredovao. Uspešno je povezivao savremenu praksu na radiju sa teorijskim i istorijskim dimenzijama našeg i stranog radija.

Uporedo je komponovao, radio na stvaranju nastavnog programa predmeta, koji je u stagnaciji, i na pedagoškom planu. Istovremeno je izgrađivao svoj pedagoški rad na FDU, ali i u okviru posebne brige za mlade pevače, koje je pripremao i kultivisao. Preko praga njegovog doma mnogi će pevači poći u svet naše zabavne muzike. Njegov dom je bio škola za talentovane. Svojim stručnim znanjem, ljudskom toplinom i brigom zadužio je mnoge naše pevače: veliki broj njegovih "učenika" je došao da se pokloni njegovim senima, kada smo se opraštali od njega.

Na Fakultetu dramskih umetnosti, utemeljio je i razvio predmet Organizacija radio delatnosti (kasnije Produkcija radija), zasnovao ga je na našim i stranim iskustvima.

Značajan broj diplomaca završio je studije kod Ace Koraća. Tragao je za rešenjima zajedno sa studentima – svoj profesorski autoritet nije stvarao na privremenim i lažnim uspesima. Bio je temeljit profesor i poznavalac svoje struke.

Njegova stručna saradnja sa studentima nije prestala ni posle njihovog diplomiranja. Postajali su prijatelji i zajednički su nastavljali da unapređuju složene procese radio delatnosti. Veliki broj njegovih studenata su osnivači novih radio-stanica, ali i značajni stvaraoci u Radio Beogradu, Radio Novom Sadu i drugim centralnim i lokalnim stanicama širom zemlje.

Stalno smo pravili planove i pokušavali da ih realizujemo ovde na FDU: on – da osnuje Radio studio FDU, kao posebnu oglednu i uzornu radio laboratoriju, a ja da osnujem uzorni Pozorišni studio FDU.

Nažalost, Aca nije dočekaio svoj Radio studio, ali ostavio je iza sebe svoje divne saradnike, koji će nastaviti njegov rad i verovatno ostvariti njegov i njihov san.

Aleksandar Korać je već bio jedanput penzionisan, pre desetak godina, kada je ispunio neke uslove. Sećam se, na Univerzitetu umetnosti, koji se nalazio u našim prostorijama u Vuka Karadžića 12, držao sam mu oproštajno slovo u ime Katedre. Ipak, vratili smo ga ponovo na FDU, uz njegov pristanak. Oveselio se kad smo ga pozvali da se vrati u nastavu, rekao mi je: "Već sam pomislio da ću se pretvoriti u kućnu pomoćnicu."

Većito je radio na više strana, kao svi mi. Jedva je pristao da bude šef Katedre posle mog odlaska u penziju. Branio se sa nekih 5-6 infarkta, sa zaduženjima u kući i van nje, ipak, pristao je. I u toj funkciji je bio temeljit. Želeo je da izvrši reformu Katedre, da odvoji stručno-umetničke od čisto teorijskih predmeta. Da umiri konfrontacije i raspre. Nije stigao. Šteta. Dugo smo na tome radili.

Najsrećniji je bio kad je dobio unuku Teodoru. Nikada se nije tako široko nasmejao kao kada se ona pomene. Mislio je da će joj napisati pune pregršti najlepših kompozicija...

Ostavio je za sobom formiran predmet, brojne diplomce i magistre, svoje naslednike koji će sa uspehom nastaviti njegovo delo, a već su dokazali svoja znanja i sposobnosti.

Bio je veliki kompozitor, odličan profesor i stručnjak i veliki prijatelj svih dobrih ljudi.

Što smo više radili na zajedničkim planovima postajali smo veći prijatelji. Svi vi znate da smo Aca i ja već umirali nekoliko puta, i, vraćali se. Svaki put nam je svet izgledao lepši.

Aca je ostavio svoj duboki trag u svim delatnostima kojima se bavio.

U ime Katedre i u svoje lično ime odajem mu duboko poštovanje za sve što je učinio i za sve dobro što je želeo da još učini.

Alojz Ujes